

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica a optsprezecea după Rusalii

Evangelia Duminicii

Luca 5, 1-11

În vremea aceea ședea Iisus lângă lacul Ghenizaretului și a văzut două corăbii oprite lângă țărm, iar pescarii ieșiseră din ele și-și spălau mrejele. Intrând în corabia care era a lui Simon, l-a rugat s-o depărteze puțin de la uscat; apoi, șezând în corabie, învăța din ea mulțimile. Iar când a terminat de vorbit, i-a zis lui Simon: depărtează-o la adânc și aruncați mrejele voastre, ca să pescuiți. Atunci, răspunzând Simon, I-a zis: Învățătorule, toată noaptea ne-am ostenit și nimic n-am prins; dar, la porunca Ta, voi arunca mreaja. Și, făcând ei așa, au prins mulțime mare de pește, încât li se rupeau mrejele. Deci au făcut semn tovarășilor, care erau în cealaltă corabie, ca să vină să le ajute. Și au venit și au umplut amândouă corăbiile, de erau gata să se scufunde. Iar Simon Petru, văzând aceasta, a căzut la picioarele lui Iisus și I-a zis: du-Te de la mine, Doamne, căci sunt om păcătos; pentru că îl cuprinsese spaimă pe el și pe toți cei care erau cu el, din pricina pescuitului atâtor pești pe care îi prinseseră; tot așa și pe Iacob și pe Ioan, fiii lui Zevedeu, care erau tovarășii lui Simon. Atunci Iisus a zis către Simon: nu-ți fie frică; de acum înainte vei fi pescar de oameni. Și, trăgând corăbiile la uscat, au lăsat totul și au mers după Dânsul.

Sfinți Români sărbătoriți în această săptămână:

- Sf. Ier. Martir Antim Ivireanul, mitropolitul Țării Românești
- Sf. Cuv. Iosif și Chiriak de la Bisericani

Cel ce va face și va învăța, acela mare se va chema în Împărăția lui Dumnezeu, zice Domnul. Iar voi, măriților ierarhi, turma cea cuvântătoare încredințată vouă ați scos-o dintru neștiință, cu fapta și cu cuvântul învățând pe strămoșii noștri a-L lăuda pe Dumnezeu cel Unul în Treime.

Din Acatistul Sfinților Români

Pelerini la Porțile Raiului **(cronică de pelerinaj - IV)**

După ce am vizitat cele patru lăcașuri sfinte „de la șes” (Miclăușeni, Boureni, Cămârzani și Buciumeni) ne-am îndreptat spre alte patru mănăstiri din Bucovina și când ne-am apropiat de Gura

Humorului am exclamat, citându-l pe mare poet englez lordul G.Byron „Munților! Pentru ce e în voi atâta frumusețe?”

Ne-am oprit mai întâi la ctitoria logofătului Teodor Bubuioș, din Humor, ridicată în anul 1530, în timpul primei

domnii a lui Petru Rareș (1527-1538), la 5-6 km nord de orașul Gura Humorului, pe malul râulețului cu același nume, zidită pe locul unei mai vechi mănăstiri ce data din vremea lui Alexandru

cel Bun. În anul 1641, Vasile Lupu ridică turnul de apărare și întărește zidurile împrejmuitoare. Biserica de la Humor prezintă o arhitectură deosebită. Aici apare pentru prima dată în construcția bisericilor din Moldova pridvorul deschis, precum și încăperea de la etaj numită tainiță. Altarul este despărțit de naos printr-o catapeteasmă sculptată în lem de tisă și donată de

Gheorghe Movilă în 1590.

Ne amintim cu emoție de încercările prin care a trecut acest așezământ monahal, care, pe lângă minunatele fresce exterioare, a mai păstrat și importante piese cu valoare inestimabilă, precum acel

„Tetravanghel de la Humor” (azi la Mănăstirea Putna), scris în anul 1473 pentru Mănăstirea Humor (ctitoria veche) de către Nicodim, la porunca lui Ștefan cel Mare, și care apoi este

trimis lui Petru Rareș la Ciceu. Acesta îl ia cu dânsul la Constantinopol, iar în anul 1541 cartea este restituită mănăstirii de unde o răpesc peste un veac cazacii lui Timuș Hmelnițki.

Tetravanghelul a fost apoi cumpărat de Ioan Kemeny comandantul oștilor ungurești de la care l-a răscumpărat voievodul Gheroghe Ștefan (1653-1658) înapoiindu-l

Humorului. Acest Tetravanghel cuprinde cunoscutul portret al lui Ștefan cel Mare.

Multe din comorile vechii mănăstiri nu au scăpat de jafurile atacatorilor, dar i-au rămas frescele care o împodobesc, atât în interior cât și în exterior, contribuind la renumele artei noastre plastice din secolul al XVI-lea.

Figura zugravului Toma din Suceava poate fi deslușită pe perețele sudic al bisericii într-una din cele trei scene ale „Asediului Constantinopolului” sub chipul unui călăreț care străpunge cu lancea pe comandantul cavaleriei turcești.

În interiorul bisericii, tabloul votiv reprezintă pe domnitorul Petru Rareș (cu fiul său Ștefan și cu Elena, soția lui), domnitor în timpul căruia s-a născut una din cele mai originale creații ale artei românești – pictura exterioară a bisericilor moldovenești.

Mănăstirea Humor, de maici, este cea dintâi – în ordine cronologică – dintre cele cinci monumente cu fresce exterioare de o mare valoare care s-au păstrat. Avem aici culoarea roșu-ocru, precum la Moldovița – cărămiziu, la Sucevița – verde, la Voroneț - albastru și la Arbore verde-galben, toate aflate sub egida UNESCO.

Pe perețele nordic am reținut pictura cu tema „Arborele lui Iesei” iar pe fațada vestică „Judecata de apoi”.

(urmare în numărul viitor)

*Prof. Ștefan Roznovăț
Tehnoredactorare: Corina-Ionela Chersan-
Macovei*

Unde e Hristos, este binecuvântare

(fragment dintr-o predică a regretatului Pr. Ioan Cârciuleanu la Duminica a 18-a după Rusalii)

Trimițându-și ucenicii la propovăduire, Iisus nu le făgăduiește bunăstare, ranguri, mărire și slavă, ci dimpotrivă, le-a spus că în lume necazuri vor avea, că vor fi batjocoriți și urâți. Totuși, opera lor este măreață și trainică pentru întemeierea Bisericii și răspândirea creștinismului. Transformarea pescarilor din Galileea în apostoli neînfricați s-a făcut cu puterea lui Iisus, Fiul lui Dumnezeu. În propovăduirea lor, nimic nu i-a înfricoșat, căci, după învățătura Sf. Apostol Pavel, nici foamea, nici setea, nici lungimea timpului, nici trufia celor bogați, nici persecuțiile celor puternici, nici moartea, nimic nu i-a înspăimântat. Istoria creștinismului ne spune că prin învățătura lui Iisus, propovăduită de apostoli și urmașii lor s-a regenerat lumea păgână. Iubirea de oameni a dat libertate robilor. Spitale și aziluri binefăcătoare au apărut în curând alături de ruinele amfiteatrelor stropite cu sânge omenesc.

Dar întâmplarea aceasta are și un alt tâlc adânc. Ea nu este numai semnul biruințelor pe care, mai târziu, ucenicii Domnului le vor avea între oameni, răspândind învățătura Sa, ci și încredințarea că această omenire, în întregul ei, ca și fiecare din noi, în parte, nu putem realiza nimic trăitor, în afara învățăturii Lui, în afara legilor statornicite de El. Toate strădaniile noastre, în afara cuvântului Lui sunt zadarnice, ca și truda pescarilor din Evanghelia de astăzi.

“Toată noaptea ostenindu-ne, n-am prins nimic...” este munca lipsită de harul lui Dumnezeu; “dar după cuvântul Tău voi arunca mrejele...” este munca sfințită prin har, munca aducătoare de rod bogat și satisfacție materială și spirituală.

Programul ideal al vieții omenești se cuprinde în două cuvinte scurte: roagă-te și muncește. Starea lumii de azi, cu înfățișarea și realitățile ei, este dovada zădărniceii omenești, când faptele sunt în afara cuvântului lui Iisus. Frământările sociale și politice, crizele spirituale, murmurele de nemulțumire nu sunt altceva decât ecoul unei vieți în afara lui Hristos, rezultatul firesc la care au ajuns mințile fără cuget creștin, care umblă după alte legi decât ale lui Iisus.

Ceea ce au făcut Petru și tovarășii lui, după ce s-au ostenit o noapte întregă în zadar, să facem și noi. Între munca lor fără folos, făcută noaptea pe lacul Ghenizaretului, și “Cuvântul” lui Iisus, ei au prețuit mai mult pe acesta din urmă și astfel au reușit. Tot așa să facem și noi.

Orice muncă trebuie să aibă la temelie învățătura Mântuitorului Hristos, îndemnul și chemarea Lui de a arunca mrejele, nu alte îndemnuri. Această învățătură ne stă la îndemână oricând și oriunde.

Trebuie să ascultăm chemarea lui Iisus și vom înțelege adevăratul rost al vieții spirituale creștinești. Sf. Apostol Pavel ne spune și ne îndeamnă: “Ori de mâncați, ori de beți, ori altceva de faceți, toate spre mărirea lui Dumnezeu le faceți” (I Cor. 10, 31).

Publicație editată de

Parohia TOMA COZMA, ISSN 2067 - 8274

Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași, tel/
fax: 0232 211 273

Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844

Preot II Iustinian-Ionuț Răduc, tel. 0729 935 888,

Secretar redacție Vasilica Onofrei,

tel. 0741 706 602, 0761 621 994,

redactor_sef@yahoo.com

www.parohiatomacozma.ro,

parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank Iași

**Program liturgic și duhovnicesc
în această săptămână**

* **Duminică, 27 septembrie**

• **08:00** Utrenia și Sf. Liturghie

• **18:00** Slujba Paraclisului Maicii Domnului

* **Mărti, 29 septembrie,**

• **18:00** Slujba Acatistului Sfintei Ecaterina

* **Miercuri 30 septembrie**

• **18:00** Slujba Vecerniei

* **Joi 1 oct. - Acoperemântul Maicii Domnului**

• **08:00** Utrenia și Sf. Liturghie

* **Vineri, 2 octombrie**

• **18:00** Slujba Sfântului Maslu

* **Sâmbătă, 3 octombrie**

• **19:00** Slujba Vecerniei

Hrană pentru suflet

Tatăl îl privea pe copilul său care încerca să mute un vas de flori foarte greu. Micuțul se sforța, pufăia, bombănea, dar nu reușea să mute vasul nici un milimetru.

“Nu pot! Asta e...” spuse resemnat copilul.

“Ți-ai utilizat chiar toate forțele?” îl întrebă pe copil tatăl său.

“Da”, răspunse copilul.

“Nu”, îi replică tatăl, “pentru că nu mi-ai cerut să te ajut”.

A ne ruga înseamnă să ne folosim “toate” forțele noastre. Când nu mai poți, oricât ai încercat tot ce depinde de tine, cere ajutorul lui Dumnezeu și încredințează-te Lui. Așa apar ceea ce oamenii numesc miracole.

Spune o scoică vecinei sale: “Simt într-adevăr o mare durere în mine. Este ceva greu și rotund și sunt extenuată”.

Răspunde cealalta scoica cu o placere arogantă: “Fie lăudat cerul și marea, eu nu simt nicio durere în mine. Mă simt bine și sunt sănătoasă atât pe dinafară cât și pe dinauntru.”

Trecea în acel moment un crab și le auzi pe cele două scoici și-i spuse celei care se simțea bine și era sănătoasă și pe dinauntru și pe dinafară: “Da, tu

te simți bine și ești sănătoasă, dar durerea pe care o poartă vecina ta în ea este o perla de o frumusețe extraordinară”.

Este darul cel mai mare, acela al scoicii, când i se strecoară în interior un firicel de nisip, un grăunte înfim care o rănește, o face să plângă, să strige, o face să dispere. Zi după zi, transformă durerea ei într-o perlă: este lucrarea cea mai splendidă a naturii.

Când ai o durere în sufletul tău, un fir de nisip adus de vânturile vieții care îți provoacă în

interior o suferință, nu uita de pilda celor două scoici: urmărește perla care va ieși din tine și sufletul tău, urmare a acestei dureri, urmărește-ți creșterea. Numai prin încercări devenim valoroși cu adevărat.